

עפ"ג 49569/12/22 - רועי יוסף פלדמן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

22 פברואר 2023 עפ"ג
49569-12-22 פלדמן נ' מדינת ישראל

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
כבוד השופט גיל דניאל
כבוד השופט יובל ליבדרו
המערער:
נגד
המשיבה:

רועי יוסף פלדמן
מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובא-כוחו, עו"ד ארי מנזין

ב"כ המשיבה, עו"ד רות מרום

מהות הערעור: ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום, אילת. כבוד השופט ג. אדלמן מיום 20.11.22, ת.פ. 25297-09-21

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של נהיגה פוזת של רכב לפי סעיף 338 (א)(1) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 בחוק העונשין; סטייה מנתיב נסיעה (נסיבות מחמירות) לפי סעיף 40 בתקנות התעבורה תש"ל - 1970; התנהגות הגורמת נזק לפי תקנה 21(ב)(2) בתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 (להלן: תקנות התעבורה); פניית פרסה - סיכון עוברי דרך - נסיבות מחמירות לפי סעיף 44(א) לקנות התעבורה; סיכון הולך רגל במעבר חציה - נסיבות מחמירות לפי תקנה 67 (א) בתקנות התעבורה; ואי ציות לתמרור 401 לפי תקנה 22(א) בתקנות התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 10.9.2021 בשעה 18:18 או בסמוך לה, המערער נהג ברכב והבחין בשוטר שנסע אחריו בניידת משטרה, לאחר שנחשד כי קנה סם מסוכן מאחר. אז החל המערער להאיץ את רכבו תוך שעקף רכב בתוך צומת; חלף בסמוך לבית ספר ועקף מימין רכב אחר בהתקרבו אל מעבר חציה להולכי רגל המסומן על פני הכביש, תוך סכנה אפשרית למשתמשי הדרך אשר ניסו באותה העת לחצות את הכביש; המשיך בנסיעה פרועה במטרה להימלט משוטרים שנסעו אחריו; נהג בניגוד לכיוון התנועה בכביש דו סטרי; לא עצר בתמרור "עצור"; במטרה להתחמק מניידת משטרה שניסתה לחסום אותו הסיט את רכבו שמאלה, ונהג על כביש חד סטרי בניגוד לכיוון התנועה, תוך שהוא גורם לרכב ולאוטובוס לסטות מכיוון נסיעתם על מנת שלא יפגעו ברכבו; עלה על אי תנועה והמשיך לנסוע במהירות, עד שהתנגש ברכבו של אחר וגרם לו נזק בחלקו האחורי; לאחר מכן המשיך בנהיגתו ולא ציית לתמרור "אין כניסה" ונסע במהירות ובניגוד לכיוון התנועה, וכמעט ופגע ברכבים של עוברי אורח, תוך שהוא ממשיך לנהוג במהירות מופרזת; ובהמשך, לא ציית לתמרור "עצור", ולתמרור "אין כניסה", והמשיך לנהוג את רכבו בניגוד לכיוון התנועה ובאופן פרוע; בשלב מסוים הגיע המערער אל רחבת חנייה הסמוכה לבית מלון שם נהג במהירות, התנגש ברכב נוסף, וגרם לו נזק

בחלקו האחורי; ואז נטש את רכבו והחל לברוח רגלית מהשוטרים לתוך המלון, תוך ששבר את מנגנון הסגירה של דלת שהיתה במקום, וניפץ דלת זכוכית נוספת וכתוצאה מכך אף נפצע בידו וברגליו.

שירות המבחן ערך תסקיר על המערער ממנו עולה שהמערער בן 29, רווק. לא גויס בשל אי התאמה. בהיותו בן 15 ביצע עבירות סמים. לחובתו שתי הרשעות קודמות שהתיישנו. ו- 17 הרשעות תעבורה קודמות, בגין נידון בעיקר לקנסות. תיאר שמאז גיל 21 אינו צורך סמים, אך בדצמבר 2021 החל לצרוך קנאביס באישור רפואי בשל כאבי גב. אשר לעבירה מודה ולוקח אחריות מלאה על ביצועה. התקשה להסביר את הסיבות לבריחתו מהשוטרים. ושירות המבחן התרשם שהמערער הציג בפניו תמונה שטחית אשר לנסיבות שהובילו לעבירה. שירות המבחן ציין כי התנהגותו של המערער בתחום התעבורה מאופיינת בחציית גבולות מתמשכת, ובמצבי דחק ייתכן והוא יתקשה להתמודד עם קשייו בצורה אדפטיבית. תיאר שהמערער שולב בקבוצה טיפולית במסגרת הליך המעצר ונראה שמעשה העבירה אינו מאפיין את אישיותו. העריך כי לאור הדרך הטיפולית שעבר, היעדר הסתבכויות נוספות, והשפעת ההליך הפלילי עליו, הסיכון להתנהגות פורצת חוק הצטמצם. והמליץ להטיל על המערער צו מבחן, ושל"צ.

התביעה עתרה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 14 ל- 24 חודשי מאסר, ולמקם את עונשו של המערער ברף הבינוני - גבוה של המתחם, בנוסף למאסרים מותנים, פסילה בפועל למשך 4 שנים, ופסילה על תנאי.

ההגנה טענה כי רף הענישה בנסיבות האלה נע בין אי הרשעה במקרים מסוימים, צו שירות לתועלת הציבור, לבין מאסר מותנה. ועתרה לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהטיל על המערער פסילה קצרה, שתתחיל מיום גזר הדין.

בית המשפט עמד על הערכים המוגנים בעבירות בהן הורשע המערער ועל מידת הפגיעה בהם אותה העריך כגבוהה; על נסיבות ביצוע העבירה; ועל מדיניות הענישה הנוהגת, תוך הפניה לפסיקה. וקבע כי מתחם העונש ההולם לעבירות בנסיבותיהן נע בין 11 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, לצד פסילת רישיון בפועל. אשר לעונש הראוי למערער, צוינו הודאתו בעבירות ולקיחת האחריות על מעשיו; העובדה שלא הסתבך בעבירות נוספות; ההליך הטיפולי שבו השתלב; והתרשמות שירות המבחן והמלצתו, ומנגד עברו הפלילי שהתיישן ועברו התעבורתי הכולל 17 הרשעות; ונקבע שיש למקמו ברף התחתון של מתחם הענישה. אשר להמלצת שירות המבחן, נקבע שנתוניו של המערער אינם מצדיקים חריגה ממתחם העונש ההולם. ובסופו של יום הוטלו על המערער 11 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, 24 חודשי פסילה בפועל ושנת פסילה על תנאי.

מכאן הערער.

ב"כ המערער טוען בהודעת הערער כי בית המשפט שגה הן בקביעת מתחם העונש והן בעונש עצמו. לטענתו, מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר לשנת מאסר אחת. והיה על בית המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן ולקבוע את עונשו של המערער בחריגה ממתחם העונש ההולם. ולחילופין להטיל על המערער עונש מאסר קצר יותר לריצוי בעבודות שירות. בטיעונו ע"פ הוסיף, כי למרות חומרת מעשי המערער הרי שבסופו של דבר לא נגרמו תוצאות קשות. ושגם אם מתחם העונש שנקבע בבית משפט קמא מתאים, יש מקום לקבוע את עונשו של המערער בסטייה

ממנו. ציין שהמדובר באירוע חד פעמי ושתקופת המאסר שהמערער ישא איננה ארוכה ועדיף לקבוע במקומה עונש של מאסר בעבודות שירות, שלא יחשוף את המערער לחברה העבריינית שבכלא.

ב"כ המשיבה ביקשה לדחות את הערעור. טענה, כי מעשי המערער חמורים והם נעשו תוך ידיעות מוחלטת של המערער לחיי אדם. המרדף אחריו נמשך זמן והצריך הפעלת כוחות. ובסופו של דבר העונש שהוטל עליו התחשב בנתוניו ונסיבותיו.

עיינו בכל החומרים הנוגעים לענין ושמענו את טיעוני הצדדים והחלטנו לדחות את הערעור.

המערער הורשע בין היתר בעבירות של סיכון הולך רגל במעבר חציה בנסיבות מחמירות ונהיגה פוזת. הצד השווה שבהן הוא פוטנציאל הסיכון לחיי אדם. שמירת החיים והגוף הם מהערכים החברתיים המרכזיים והחשובים ביותר המוגנים בעבירות הפליליות. ומטבע הדברים ההתייחסות להפרת חוק המתבטאת בסיכון או העמדה בסיכון של חיי אדם הינה של רצינות וחומרה.

העבירה של נהיגת רכב בפזיזות, יכולה להתבטא בקשת רחבה של מצבים. בקצה האחד נמצאות ההתנהגויות העולות אך במעט על עבירות תעבורה ובקצה השני נמצאות ההתנהגויות הטומנות בחובן סכנה ממשית לאדם, הקרובות באופיין הפיזי לעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. ובהתאם, הענישה המוטלת נעה על פני מנעד שבין מאסר בעבודת שירות ועד ל- 30 חודשי מאסר בפועל (ראה ע"פ 3867/08 **מוחמד סיתאוי נגד מדינת ישראל**, 03.09.08; ע"פ 8704/08 **הייב נגד מדינת ישראל**, 23.4.09; ע"פ 4836/11 **חמאד נגד מדינת ישראל**, 11.1.12; ע"פ 5691/09 **ג'בארין נגד מדינת ישראל**, 11.10.09).

נהיגת המערער כללה מאפייני סיכון רבים ומשמעותיים - ההתרחשות אירעה בשעת לפנות ערב, פעילה, ונפרשה על פני כבדת דרך ארוכה, לאורך רחובות שכונתיים ורחובות מרכזיים, רבים, בעיר אילת; במהלך בריחת המערער מהשוטרים שדלקו אחריו, המערער נסע במהירות מופרזת ובפראות; ובין היתר עקף רכב מימין בקרבת מעבר חציה בעת שהולכי רגל ניסו לחצות את הכביש; נהג פעמיים נגד כיוון התנועה כשבאחת הפעמים נסעו מולו רכב ואוטובוס, שנאלצו לסטות על מנת למנוע התנגשות; פעם אחר פעם המערער לא ציית לתמרורי עצור שהיו בדרכו; המערער התנגש ברכב במסלול בריחתו; ובסופו של דבר התנגש ברכב חונה, עצר את רכבו וברח רגלית.

נהיגת רכב בעלת מאפיינים כאלה נמצאת במקום גבוה על סולם חומרת עבירת הנהיגה בפזיזות, ועקרונית היא יכולה לשכלל גם עבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה.

העובדה שהאירוע הסתיים ללא נפגעים בגוף ובנפש אינה צריכה לעמעם את הסיכון שהמערער יצר בהתנהגותו לחיי אדם. כל אחד מהמצבים המתוארים יכל להסתיים בתאונה שתוצאותיה יכלו להיות חמורות.

שירות המבחן המליץ להטיל על המערער עונש שמרכיביו העיקריים הם צו מבחן ושירות לתועלת הציבור. אולם מטבע הדברים, שירות המבחן מתמקד בצרכי הנאשם ובטובתו וחוות דעתו הינה בבחינת המלצה בלבד. ובית המשפט הגוזר את הדין פועל בתוך מסגרת חוקית מחייבת, המבנה את שיקול הדעת בענישה, ועליו לקחת בחשבון שיקולים רבים

ומגוונים, שבמרכזם האינטרס הציבורי ועקרון ההלימה. ובמקרה זה, נוכח מכלול הנתונים והנסיבות הנוגעים לענין, החלטת בית המשפט קמא שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן, נכונה.

בסופו של דבר על העונש להלום את חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ואת מידת אשמו של הנאשם, תוך התחשבות בנתוניו ונסיבותיו של הנאשם. כאן, מעשי העבירות של המערער בנסיבותיהם חמורים, ומידת אשמו של המערער גבוהה. ועונש המאסר שהוטל על המערער הולם ומידתי. איננו מוצאים עילה להתערב בו.

הערעור נדחה.

ניתן והודע היום א' אדר
תשפ"ג, 22/02/2023
במעמד הנוכחים.
אליהו ביתן, שופט, סגן
הנשיאה

גיל דניאל, שופט

יובל ליבדרו, שופט